

המשכיות בזמן אסון

יואל קרצ'מר-רזיאל ואיריס סבן

Menti.com
2318 3621

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא, דף ס' עמוד ב'

תנו רבנן: כְּשֶׁחָרַב הַבַּיִת בַּשָּׁנָה, רַבּוּ פְּרוּשִׁין בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לֶאֱכֹל בָּשָׂר וְשֶׁלֹּא לְשִׁתּוֹת יַיִן.

נִטְפַל לָהֶן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אָמַר לָהֶן: בְּנֵי, מִפְּנֵי מָה אֵי אַתֶּם אוֹכְלִין בָּשָׂר וְאֵין אַתֶּם שׁוֹתִין יַיִן?

אָמְרוּ לוֹ: נֹאכַל בָּשָׂר – שֶׁמִּמֶּנּוּ מְקַרִּיבִין עַל גְּבֵי מִזְבֵּחַ, וְעֹכְשִׁין בְּטַל?

נִשְׁתָּה יַיִן – שֶׁמִּמֶּנְסְכִין עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְעֹכְשִׁין בְּטַל?

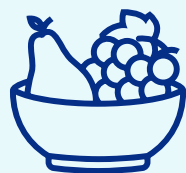

אָמַר לָהֶם: אִם כֵּן, לָחֶם לֹא נֹאכַל – שֶׁכֶּבֶר בְּטַלוּ מִנְחוֹת!

אֶפְשָׁר בְּפִירוֹת.

פִּירוֹת לֹא נֹאכַל – שֶׁכֶּבֶר בְּטַלוּ בְּכוּרִים!

אֶפְשָׁר בְּפִירוֹת אַחֲרֵים.

מֵים לֹא נִשְׁתָּה – שֶׁכֶּבֶר בְּטַל נִיסוּף הַמֵּים!

שָׁתְּקוּ.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא, דף ס' עמוד ב'

תנו רבנן:

בשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין.

נטפל להן רבי יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין?

אמרו לו: נאכל בשר – שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל?

נשתה יין – שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל?

אמר להם: אם כן, לחם לא נאכל – שפבר בטלו מנחות!

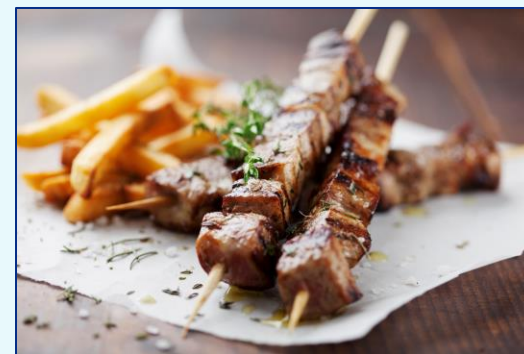
אפשר בפירות.

מים לא נשתה – שפבר בטל ניסוך המים!

שתקו.

חשבו על הצעה לפשרה בין עמדת ר' יהושע לעמדת הפרושים:

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא, דף ס' עמוד ב'

אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר – שפבר נגזרה גזרה;
ולתאבל יותר מדאי אי אפשר – שאין גוזרין גזירה על הצבור, אלא אם כן רוב צבור יכולין
לעמוד בה...

אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט;

וכמה? אמר רב יוסף: אמה על אמה. אמר רב חסדא: כנגד הפתח.

עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט...

עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט...

שנאמר: "אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי וגו'".

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא, דף ס' עמוד ב'

אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר – שכבר נגזרה גזרה;
ולתאבל יותר מדאי אי אפשר – שאין גוזרין גזירה על הצבור, אלא אם כן רוב צבור יכולין
לעמוד בה...

אלא כן אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט;

[ובמה? אמר רב יוסף: אמה על אמה. אמר רב חסדא: כנגד הפתח.]

עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט...

עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט...

שנאמר: "אם אשכחך ירושלים, תשכח ימיני. תדבק לשוני לחכי וגו'".

'אם אשכחך ירושלים...'

אלו טקסים אתם מכירים היום שמשמרים את העקרון של תזכורת לאסון?

1. מה יעזור לנו להמשיך?

2. מה יעזור לנו ככיתה להיות בתוך האסון/האבל/הדאגה?

מפגשים

התנדבות

מוסיקה

שיחות

בתוך אסון

כיסא ריק

תמיכה
במשפחות
החטופים

הבעת
סולידריות
צמיד או סרט

בקשה,
תפילה או
שיר

